

„Bolo pred veľkonočnými slávnosťami. Ježiš vedel, že prišla Jeho hodina odísť z tohto sveta k Otcovi, a keďže miloval svojich, ktorí boli na svete, dokonale im preukázal lásku.“

Ján 13:1

Verš z Evanjelia podľa Jána je vybraný zo state, ktorá je nadpísaná: „Umývanie nôh“. V dobe, o ktorej hovoríme, bolo bežné, že niekoľko mužov sa pridalo ku človeku so zvláštnou charizmou. Takto sa on stal ich majstrom a oni jeho učeníkmi. (Obdobu nachádzame napr. aj v gréckom svete, kde majú svojich žiakov myslitelia a filozofovia.) Tito učenici opustili svoje domovy i rodiny, aby nastúpili „do školy“ svojho majstra. Od neho čerpali životnú múdrosť, všetko, čo im učiteľ mohol ponúknuť. (Saul – Pavol sa takto učil u obdivovaného učiteľa Gamaliela – Sk 5:34; 22:3.)

Takto má okolo seba skupinku učeníkov aj Ježiš. Celé toto zoskupenie je však oproti všetkým ostatným zvláštne. Táto zvláštnosť však vychádza vždy od Majstra. Zvykom bolo, že človek, ktorý mal záujem vstúpiť do skupiny nejakého učiteľa, hľadal a vyberal si, ku ktorému sa pridá. V Ježišovej skupine je to inak. To Kristus si vyberá. Ježiš ukazuje na človeka a

hovorí: "Pod' somnou". Viem o tebe všetko, a predsa ťa prijímam medzi svojich.

Majster bol vždy človekom na istej úrovni, a preto sa patrilo, aby mu jeho žiaci posluhovali, t.zn., pripravovali jedlo, obsluhovali, chystali, čo bolo treba apod. Napr., bolo samozrejmosťou, že žiak kulticky pred jedlom umyl nohy aj svojmu učiteľovi.

Ďalší príklad paradoxnosti okolo Pána Ježiša. Vstáva od večere, skladá svoje rúcho, opásava si zásteru, nalieva do umývadla vody a umýva svojim žiakom nohy. Potom ich ešte svojou zásterou poutiera. A napokon ešte povie: Takto robte aj vy! „Keď teda ja, Pán a Majster, zmyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy; dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy činili tak, ako som vám ja učil.“ (Ján 13:14–15)

Boh sa sklónil, aby svojim služobníkom, preukázal lásku. A ako hovorí Ján, urobil to dokonale; preto, lebo ich miloval.

To je zvesť Veľkej noci. Niekomu sa môže zdať, že pôst je zbytočne dlhé obdobie bez opodstatnenia. Ale potom príde tzn. Veľký týždeň, pre niekoho doba upratovania, odrazu je Zelený štvrtok, Veľký piatok, po ňom sa počas veľkonočných slávností tešíme z Kristovho vzkriesenia. Pre mnohých je to čas pre návštevy rodiny. Odrazu však zistíme, že je po sviatkoch, človek sa vracia do práce a „do všednosti“, ktorá zadusí aj posledné zbytky tichosti najväčších sviatkov Božích detí.

Čo máme viac ako odpustenie? Čo viac ako zmierenie? Keby nebolo Veľkej noci, čo by bolo? Keby nás Kristus nevolal menom k sebe, aby sme boli Jeho žiakmi...? Keby sa Boh nesklonil k človeku, keby sa neopásal zásterou Božieho služobníka...?

Počas Veľkej noci máme jedinečnú a neopakovateľnú príležitosť pripomenúť si; prežiť; a ďakovať Bohu za to, že v Ježišovi Kristovi nám Boh dokonale preukázal lásku.

Využime tento čas!

Váš farár

Veľkonočná nedeľa

Kriste,
vstal si z mŕtvych a žiješ,
preto si uprostred nás,
si všade, v každom človeku.

Napriek tomu, že sme mnohokrát obkľúčení
zo všetkých strán,
napriek tomu, že sa nám ako rozpálené železo
vpaľujú vnútorné neistoty,
nikdy nie sme zbavení odvahy,
lebo Ty žiješ.

Ježišu, naša radosť,
dopraj nám žiť v spoločenstve svojej cirkvi
v neskrývanom údive
a žasnúť nad Tvojou prítomnosťou
v každom z ľudí.

Ako Tvoji učeníci na ceste do Emaus,
aj my sme často neschopní rozpoznať,
že si to Ty, Kriste, kto nás sprevádza.
Len čo sa nám však otvoria oči,
porozumieme, že si k nám hovoril,
aj keď sme na Teba pred tým zabudli.
Dôverujeme Ti, Pane,
aj my chceme hľadať, spoločne s
Tebou
ako milovať a ako odpúšťať.
Nezávisle na našich pochybnostiach,
ba aj na našej viere,
si Ty, Kriste, stále s nami:
Tvoja láska horí hlboko v našom srdci.

(Roger Schulz)

Veľkonočný pozdrav

Vážený čitateľ!

Súčasťou tohto čísla Pukanských zvestí je tiež Veľkonočný pozdrav z Bratislavskej tlačovej misie. Veríme, že posluží na povzbudenie, popr. na potešenie ako vhodný darček.

Kristova smrť a TY!

Prichádzajú veľkonočné sviatky, ktoré sú pre nás, kresťanov, azda najdôležitejšími sviatkami v roku. Smrť Pána Ježiša a Jeho slávne vzkriesenie-tieto dve skutočnosti, ktoré sa pri týchto sviatkoch pripomínajú a uvedomujú, totiž tvoria základ našej viery. Bez nich by totiž ona nemala žiaden zmysel. Ako sa však tieto dve skutočnosti dotýkajú našich životov? Čo to pre mňa znamená, že Ježiš Kristus zomieral za môj hriech? Hýbe to nejakým spôsobom vnútorom srdcom? Núti ma táto skutočnosť vôbec k niečomu?

Tieto otázky sa v mojej mysli vynárajú každý rok a pri každom sviatku, ktorý kresťania slávia. Zvykli sme si totiž na stereotyp, ktorý je stále ten istý: Vianoce, Veľká Noc, Svätodušné sviatky atď. A Božie slovo, ktoré pri týchto príležitostiach znie, ide často krát pomimo nás. Mnohí sa možno ohradia, že to tak nie je. No realita, život našich zborov, našej cirkvi, celej spoločnosti nám ukazujú niečo iné. Pán Boh nechce, aby sme si iba pripomínali sviatky. Chce, aby sme skutočnosti, o ktorých všetky spomínané sviatky hovoria, prijali do svojich srdiec a žili ich.

Ježišovu smrť na kríži sledovalo veľké množstvo ľudí. Boli to okoloídúci, ktorí prechádzali okolo v momente, keď Ježiš zomieral. Potom tam boli vojaci, ktorých hlavnou úlohou bolo celú popravu vykonať. Nechýbali zákonníci a farizeji, ako poprední predstavitelia židovského národa. A nakoniec tam boli aj dvaja lotri, ktorí zomierali s Ježišom. Každý jeden z týchto ľudí sa na Ježišovu smrť pozeral zo svojho pohľadu a každého sa dotýkala iným spôsobom. Okoloídúci to možno pokladali za jednu z mnohých popráv, ktoré sa tu už x-krát konali. Vojaci to všetko brali ako obyčajný pracovný deň. Farizeji sa cítili spokojne, lebo ten, čo ich ohrozoval, zomieral. No a lotri? Jeden sa sťažoval a končil svoj život v hrozných mukách a ten druhý rozmýšľal nad svojím životom a hlboko ľutoval, ako žil.

Do ktorej z týchto skupín by si sa zaradil ty? Si okoloídúci, ktorému Veľkonočné sviatky ubehli ako voda, bez toho, aby v tvojom srdci zanechali akúkoľvek stopu? Alebo si ako vojaci, ktorí v nich videli iba prácu? Či ako farizeji, ktorí sa z toho všetkého vysmievali?

Odpovede na tieto otázky musí hľadať každý sám. No istá je iba jedna vec. Ježišova smrť na kríži mala ozajstný zmysel minimálne pre jedného človeka z toho veľkého množstva ľudí, čo tam stáli, keď on zomieral. Tým človekom bol lotor, ktorý celý život žil v hriechu, špine a blate. Jemu totiž zaznela tá najkrajšia veta, ktorú človek môže počuť: "Hovorím ti, dnes budeš so mnou v raji".

Nebud' me hluchý a ani slepý. A rozmýšľajme nad tým, čo chce Boh hovoriť do našich srdiec (či už cez rôzne sviatky, ktoré si pripomínáme, alebo vo všedný deň).

Nie je totiž podstatné, do ktorej skupiny ľudí patríme, nie je podstatné, ako sa cítime a nie je podstatné ani to, ako sme doteraz žili.

Dôležitá je iba jedna vec: či vetu, ktorú počul lotor na kríži, môže Ježiš povedať aj tebe.

Cirkevný rok a veľkonočné sviatky

Po Kristovom vzkriesení a vstupe do Božej slávy, kresťania slávilí nedeľu ako deň sviatočného odpočinku. Až po nejakom čase začali vytvárať i ďalší poriadok. Udalosti, ktoré boli pre cirkev dôležité, zaradili do tzv. „cirkevného roku“. Ako prvý sviatok cirkevného roku si pripomínali kresťania vzkriesenie Ježiša Krista. Náš dnešný cirkevný rok sa skladá z dvoch častí: zo slávnostnej a z bezslávnostnej polovice roku. Slávnostná polovica sa delí na tri okruhy: Veľkonočný, Vianočný a Svätodušný kruh.

Keďže momentálne sa nachádzame uprostred Veľkonočného kruhu, povedzme si o ňom niečo bližšie.

Termín utrpenia, smrti a vzkriesenia Ježiša Krista súvisí časovo i teologicky so židovským sviatkom „paschy“ (2Mojž). Boží Syn sa pre nás stal Veľkonočným baránkom, a to raz a navždy. Presný termín, kedy sa má svätiť Veľká noc bol stanovený s konečnou platnosťou na koncile v Nicei, r. 325. Veľkonočnou nedeľou je prvá nedeľa po prvom splne mesiaca po jarnej rovnodennosti. Veľká noc môže najskôr pripadnúť na 22. marca najneskoršie na 25.apríl. Samotné sviatky obsahujú v sebe dva momenty: spomienka na Kristovu smrť (pôst) a Kristovo slávne víťazstvo nad smrťou (Veľká noc). Pôstne obdobie je prípravou na Veľkonočné sviatky. Zároveň, v biblickom význame je príležitosťou pokory, obrátenia sa k Bohu a odovzdanie sa do Božej milosti. Pôst trvá spolu 40 dní. Toto obdobie sa začína 46 dní (6 a pol týždňa) pred Veľkou nocou. Nedele sa však do tohto počtu nepočítajú, pretože nedele sú pre nás dňami radosti bez pôstu. Pôst sa začína Popolcovou stredou. Označenie pochádza zo stredoveku, kedy boli na čelách kajčnikov písané prstom kríže. Toto obdobie bolo kedysi venované predovšetkým príprave katechuménov na krst, ktorý sa konal na Veľkú noc.

Pôstne nedele sú (okrem Kvetnej) pomenované podľa začiatočného slova patričného introitu (úvodného spevu).

INVOCAVIT („On ma povolal...“) – pokúšanie Ježiša (Mt 4:1–11) – 1.pôstna nedeľa

REMINISCERE („Spomeň, Bože...“) – žena Kanaánka (Mt 15:21–28) – 2.pôstna nedeľa

OKULI („Moje oči...“) – Ježišovo víťazstvo nad démonmi (Luk 11:14–28) – 3.pôstna nedeľa

LATARE („Poteš sa...“) – nasýtenie 5.000 mužov (Ján 6:1–15) – 4.pôstna nedeľa

JUDICA („Posúď ma...“) – Ježišova hádka so Židmi (Ján 8:48–49) – Smrtná nedeľa

Tu začína obdobie, zvané pasion. V našej cirkvi sa čítajú Pašie.

PALMARUM- Ježišov vstup do Jeruzalema (Ján 12:12–24) – Kvetná nedeľa

Vrchol pôstneho obdobia tvorí Veľký týždeň. Jednotlivé dni majú svoj zvláštny charakter, ktorý je určený udalosťami Ježišovho utrpenia a smrti. Popolcová streda, Zelený štvrtok a Veľký piatok sú dni, kedy si pripomíname Ježišovu zradu, súdny proces, ukrižovanie a smrť. Už od starej cirkvi sa traduje zvyk, že vo Veľký piatok majú mlčať zvony, ako aj organ, oltár je buď zastretý čiernym, alebo úplne odhalený. Záleží od zvyku cirkevných zborov.

Počas sviatkov – ako príležitostí pre pokánie a odpustenie, – je zvykom ponúknuť veriacim možnosť prísť ku stolu Pánovmu. V našej cirkvi sa Večera Pánova prisluguje v dni najväčšieho smútku, t.j. aj na Veľký Piatok.

Pôstne obdobie prechádza Veľkonočnou nedeľou do 50-dňového obdobia veľkonočnej radosti. Táto veľkonočná radosť z víťazstva nad smrťou je hlavným základom kresťanskej viery. Preto možno pôstne obdobie pokladať za prípravné. Po ňom totiž

vytryskne radosť života. Kristus zomrel za naše hriechy, Boh Ho však vzkriesil. Po pôste prichádza radosť. Po pokání život.

Túto skutočnosť vyjadruje 5 nediel' po Veľkej noci, ktoré okrem ROGATE majú opäť svoj latinský názov od úvodného slova patričného introitu.

QUASIMODOGENITI („Ako narodené deti...“) „Biela nedeľa“, 1. po Veľkej noci
MISERICORDIAS DOMINI („Dobrotý Pána je celá zem...“) Dobrý Pastier (Ján 10: 11–16), 2. po Veľkej noci

JUBILATE („Oslavuj Boha celá zem...“) Ježišove reči na rozlúčku, 3. po Veľkej noci

CANTATE („Spievaj Pánovi novú pieseň...“) Hlasná a spevavá oslava vzkriesenia – nedeľa sakrálnnej hudby, 4. po Veľkej noci

Mgr. Vladimír Kunovský

Holič a Boh

Jeden muž prišiel k holičovi, aby sa dal ostrihať a oholiť ako obvykle. Začali sa zhovárať. Rozprávali o mnohých rozličných veciach a témach. Zrazu sa zvrtila reč na tému „Boh“.

Holič vraví: „*Pozrite sa, ja neverím, že Boh existuje*“.

Prečo takto hovoríte? – pýta sa zákazník.

Holič: „*Je to jednoduché, stačí vyjsť na ulicu a uvidíte, že Boh nejestvuje. Ved' povedzte, keby existoval, bolo by toľko chorých ľudí? Bolo by toľko opustených detí? Ak skutočne existuje Boh, bolo by toľko trápenia a bolesti? Ako môžem milovať Boha, ktorý dopusti toto všetko...*“

Zákazník sa na chvíľu zamyslel, ale nič neodpovedal, pretože sa nechcel začať hádať. Holič skončil svoju prácu a zákazník odišiel. Len čo vyšiel na ulicu, uvidel muža s dlhými vlasmi, s dlhou bradou, neupraveného a špinavého. Bolo to veľmi dávno, kedy tento muž mal ostrihane vlasy.

Zákazník sa vráti späť k holičovi a hovorí: „*Viete čo? Holiči neexistujú!*“

Holič prekvapene na to: „*Ako to môžete povedať? Ja som holič a som tu! Práve teraz som vás dostrihal a oholil! Nie?!*“

Zákazník vyhlásil: „*Holiči neexistujú, pretože keby boli, nebolo by toľko neupravených ľudí s dlhými vlasmi a dlhou bradou, ako tento muž vonku!*“

Holič: „*Jáj, holiči existujú, to len ľudia ho nevyhľadajú.*“

Zákazník: „*Presne !!!! Tak to je. Boh jestvuje. Čo sa stalo je, že ľudia ho nenasledujú, ani Ho nehľadajú. Preto je tu toľko bolesti a trápenia na svete.*“

Humor spod kazateľnice

Prídu cirkevníci za biskupom a hovoria: Pán biskup, ten náš farár káže stále to isté. Urobte s tým niečo! Biskup: A čo také hovorí ten Váš farár?

No to nevieme – hovoria cirkevníci – ale treba s tým niečo urobiť.

Tak choďte a povedzte Vášmu farárovi, že mu odkazujem, aby Vám tú kázeň povedal ešte raz.

Tomáš sedí bezradne nad domácou úlohou... napokon sa opýta otca:

"Oci, môžeš mi povedať, kto to bol Hamlet?"

"Počúvaj, synak, kto z nás dvoch má robiť úlohu?"

Len si pekne zober Bibliu a pozri sa sám!"

Čo je nové v našom zbere

Na Výročnom zborovom konvente (dňa 18.2.2007), ktorý bol zároveň i volebný, boli zvolení na riadne 6-ročné obdobie dolu uvedení členovia presbyterstva.

Presbyteri: J.Čalovka, J.Čalovková, J.Styka boli zvolení v máji 2006. Nový brat poddozorca, J. Brnák, bol v máji 2006 zvolený za člena presbyterstva, ale nakoľko v týchto voľbách bol zvolený do funkcie poddozorcu, 6-ročné volebné obdobie mu začalo až tohto februára.

Ďalšiu kandidáciu odmietli:

Sestru dozorkyňu Annu Mrázovú, ktorá bola dozorkyňou spolu 7 rokov, vystriedal zvolený Ing. J. Rievaj.

Brata poddozorcu Eugena Molnára, ktorý bol vo funkcii rovnako 7 rokov, vystriedal už menovaný J. Brnák.

Sestra Emília Turčanová sa odsťahovala do Bohunic. Podľa tzv. „parochiálneho práva“ (t.j. každý má byť členom cirkevného zboru podľa svojho bydliska) zmenila i členstvo v cirkevnom zbere. Tým jej zanikla funkcia presbyterky a zapisovateľky. Ochotu pokračovať vyjadrila jej dcéra D. Kalinová, ktorá bola i zvolená.

Brat M. Udvardy, zo zdravotných dôvodov nekandidoval do funkcie presbytera, ktorú doteraz zastával.

Všetkým ďakujeme za ich doterajšiu službu, prácu a ochotu pracovať pre dobro nášho zboru, želáme veľa síl, zdravia a Božej milosti; zvoleným zo srdca gratulujeme a prajeme veľa Božej múdrosti, ochoty a požehnaní. Práca pre Kristovu cirkev nie je záslužná činnosť! Je to veľa krát obeť. Človek, na úkor svojho voľného času venuje svoje sily, rozum a schopnosti pre rast Božieho kráľovstva a zboru medzi nami. Ďakujeme Bohu za ochotných ľudí a prosíme o požehnanie.

Zoznam predstaviteľov nášho cirkevného zboru:

Mgr. Vladimír Kunovský – námestný farár

Ing. Ján Rievaj – dozorca

Ján Brnák – poddozorca

Ján Rievaj – predseda Hospodárskeho výboru

Pavel Ďurč – kurátor

Ján Styka – kurátor

Milota Weincillerová – pokladníčka

Danka Kalinová – zapisovateľka

presbyteri: Ján Bosák

Ján Čalovka

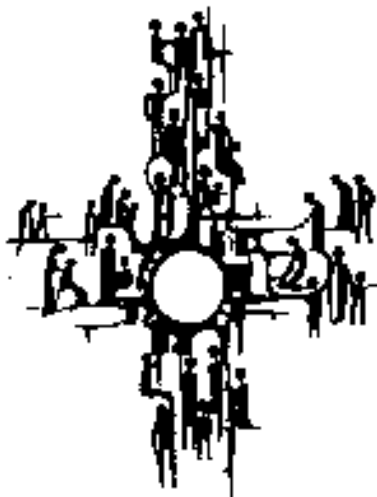
Jarmila Čalovková

Mária Kmeťová

Ing. Katarína Kocmánková

Alena Luptáková

Vladimír Schwarz st.

Zvedavé otázky našej zvedavej cerusky

Rozhovor s novým dozorcom
nášho Cirk. zboru
Ing. Jánom Rievajom

Čo Vás viedlo k tomu, aby ste kandidovali na funkciu zborového dozorca?

Musím povedať, že som bol dosť prekvapený keď som sa dozvedel, že sa o túto funkciu v našom cirkevnom zbore nikto nezaujímá, a teda nikto ju nechce vykonávať. Po rozhovore s našim zborovým pánom farárom som sa rozhodol, že by som kandidoval a následne skúsil túto funkciu vykonávať. Aj keď viem, že to nebude ľahké a bude si to vyžadovať istú časovú zaneprázdnenosť, rád sa na túto funkciu podujmem a pokúsim sa ju čo najlepšie vykonávať.

V čom vidíte úlohu zborového dozorca?

To je veľmi dobrá otázka. Túto otázku som položil aj ja pár ľuďom ešte pred tým, ako som sa rozhodol kandidovať. Bolo mi povedané, že úlohou dozorca je starať sa relatívne o všetko. A ja úlohu zborového dozorca vnímam tak isto. Postarať sa o to, aby v našom cirkevnom zbore bol zabezpečený duchovný rast a po materiálnej stránke zveľadovanie majetku cirkvi.

Čo je Vašou „víziou“ do obdobia šiestich rokov, do ktorého nastupujete?

Mojou víziou? Nakoľko cirkevný zbor zakúpil „novú faru“, chcel by som, aby sme ju za čo najkratší čas zrekonštruovali, prerobili a zariadili čo najlepšie k našim potrebám.

Aký by mal byť podľa Vás „ideálny“ cirkevný zbor?

Neviem, či niekde je úplne ideálny cirkevný zbor, ale určite by nás to potešilo keby sme ho mali my v Pukanci. Ideálnosť sa odvíja najmä od pravidelných stretnutí pri počúvaní slova Božieho.

Ako by ste všeobecne zhodnotili život nášho pukanského evanjelického cirk. zboru?

Nakoľko v našom cirkevnom zbore máme približne 330 cirkevníkov a nedeľňajšie služby Božie navštevuje pravidelne asi 45-50 z nich, nehodnotím to za veľmi dobré. Ale na druhej strane, som rád, že tých 50 cirkevníkov má pravidelnú návštevnosť a teda tvoria „ideálny“, cirkevný zbor. Svojim spôsobom môžeme teda hovoriť o „malom ideálnom“ cirkevnom zbore.

Čo by ste na záver zaželeli pukanským evanjelikom?

Chcel by som každému zaželať veľa úspechov v osobnom, tak aj v pracovnom živote, veľa lásky a porozumenia v rodinách našich cirkevníkov. Aby sme sa s radosťou stretávali pri počúvaní slova Božieho a aby sme ho s takou istou radosťou „rozsievali“ okolo seba.

A nakoniec, aby sme sa stretávali s ochotou a porozumením pri rekonštrukcii našej novej farskej budovy. Nech sa toto „naše dielo“ s Božou pomocou podarí!

Ďakujeme za rozhovor

Knihy na redakčnom stole

Knihu rozprávok vydalo vydavateľstvo Tranoscius. Rozprávky, ktoré v knižke nájdete, veľmi radi čítavali už naši starí rodičia. V roku 1941 ich každú zvlášť vydal Tranoscius po prvýkrát. A hoci odvtedy uplynulo už 65 rokov, nestratili nič na svojej príťažlivosti.

U detí vzbudzovali cit pre krásu, spravodlivosť, učili poslušnosti, zodpovednosti, pracovitosti, pomoci slabším - morálnym zásadám, ktoré sa aj vy učíte doma i v škole.

Všetky štyri rozprávky napísala spisovateľka Oľga Harmanová. Narodila sa pred 99-mi rokmi vo Vyšnej Šuňave. Učila na mnohých školách v Bratislave. Za svoj krátky život napísala pre deti mnoho pekných rozprávok. Zomrela 43-ročná. Jej rozprávky aj zásluhou vydavateľov, a vás - čitateľov, žijú ďalej.

Keď Oľga Harmanová pripravovala prvé vydanie týchto rozprávok, oslovila akademického maliara Jana Hálu (1890 - 1959), ktorý pochádzal z českého mestečka Blatná, no v tom čase, ba celý život žil vo Važci, aby ich ilustroval. Jan Hála

ponuku prijal a vytvoril obrázky, ktoré sú vzácne aj preto, lebo so spisovateľkiným textom tvoria jednotu, hoci majú svoj vlastný život. Ich spoločná práca je pekným tvorivým činom slovenského a českého umelca. Želáme vám veľa pekných zážitkov.

Vaše vydavateľstvo - Tranoscius

Oľga Harmanová - Ondrejová

sa narodila 19. januára 1907 vo Vyšnej Šuňave. Ľudovú školu a gymnázium s maturitou ukončila v Ružomberku. Po dvoch rokoch štúdií na FFUK v Bratislave učila na ľudových školách v Bratislave, Košiciach a Martine. Od roku 1941 bola manželkou Ľuda Ondrejova. Venovala sa rozprávkovvej tvorbe pre deti. K pozoruhodnejším z jej knižných prác patrí prvotina Cupinôžka. Dalšie diela, ktoré napísala pre deti, vyšli pod názvami: Motýľ Belások, O kohútikovi Kikovi, Rozprávka o siedmich kocúrikoch, Bol jeden domček, Zem si šije nové šaty (napísala spolu s Darinou Harmanovou), Krtko Tuláčik, Kamarátik, Otvor vrátka, O Pejškovi koníkovi, Polámané husličky, Kytička, Venček. Niekoľko zväzkov jej kníh vyšlo v nakladateľstve Tranoscius. Zomrela 23. 8. 1950 v Bratislave po viacerých ťažkých operáciách.

Akademický maliar

Ján Hála
(1890 - 1959)

Zostavil: Ján Čalovka ml.

Chrámové zvony

História medzi nami

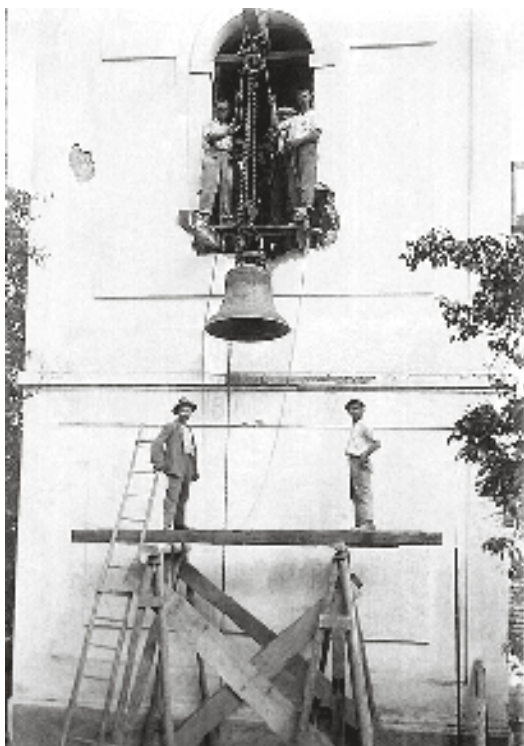
Zvony v Pukanskom evanjelickom cirkevnom zbore sa rozoznili v roku 1787. V tom období pôsobil v zbore slova Božieho kazateľ pán Ján Sztraka (od 30.3.1786 do 16.1.1804) ktorý u Štiavnického majstra zvonolejára Jána Pestra objednal tri zvony. Najväčší 8, stredný 4 a najmenší 2 Centy (star.jed.) vážiaci. Boli zaplatené zo štedrých darov Pukanských cirkevníkov. Zavesené boli do drevenej zvonice, ktorá stála pri vtedajšom chráme Božom. Zvolávali k ranným, popoludňajším a večerným modlitbám, k službám Božím všedným i nedeľným, sprevádzali zosnulých v Pánu k miestu ich posledného odpočinku.

Po smrti Jána Sztraku nastúpil do úradu slova Božieho kazateľ pán Samuel Kofsányi (od 4. 3.1804 - do 25.2.1818). Za jeho pôsobenia musel byť najmenší zvon znovu odliaty, lebo praskol. V roku 1813 v Banskej Bystrici ho znovu odliat majster zvonolejár František Knobloch ktorý pochádzal zo starej zvonolejárskej rodiny.

Po smrti Samuela Kofsányho nastúpil do úradu slova Božieho Kazateľ pán Samuel Holuby (od 2.3.1818 - do 3.2.1871), za ktorého sa v rokoch 1818 – 1820 musela drevená zvonica prestavať, lebo bola tak spráchnivená, že pri zvonení zvonov sa nebezpečne knísala. Bola postavená nová kamenná. Na stavbu bol použitý kameň z Almáša (Jabľoňoviec) a drevo na stavbu s prilahlých hôr. Všetok materiál bol na stavbu dovezený cirkevníkmi zdarma.

Po stavbe nového chrámu Božieho na Pukanskom námestí boli zvony premiestnené do novej veže a to v roku 1934. V tom období pôsobil v zbore slova Božieho kazateľ pán Viliam Koričánsky (od 9.9.1923 – do 14.12.1947).

Už niekoľko desaťročí, ich hlas rozochvieva srdcia nielen evanjelikov. Započúvajme sa do ich hlasu, ktorý už aj našich predkov spájal a zjednocoval, no nie len pri práci na Božej vinici.

Spúšťanie zvona zo starej veže v roku 1934.

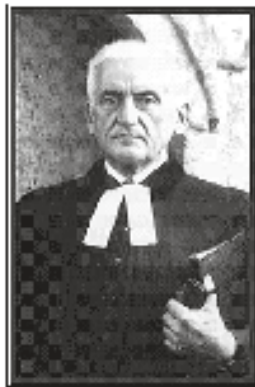
Foto: archív TERRA BANENSIUM

Ján Čalovka ml.

*Pred 100 rokmi sa narodil náš rodák
oblúbený martinský ev. a. v. farár, väzeň svedomia, prekladateľ, cirkevný historik*

LUDOVÍT VAJDIČKA

21. 2. 1907 Pukanec – 25. 2. 1990 Martin

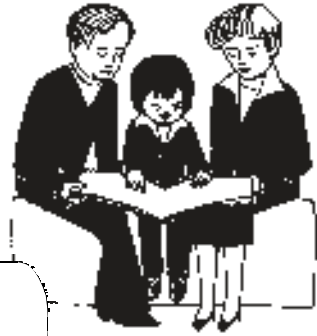
Bol oblúbeným kazateľom a budovateľom martinského evanjelického zboru, horlivým evanjelizačným pracovníkom.

Gymnaziálne štúdiá absolvoval v Banskej Štiavnici (1926), teológiu v Bratislave (1930) ako študent profesorov Jána Jammického, Jána Bakoša, Jána Kvačalu, Štefana Osuského a ďalších. Počas štúdia teológie podnikol cestu do škandinávskych krajín, ktorá preňho znamenala mimoriadne obohatenie. Kňazskú skúšku vykonal v Prešove. Kaplánom bol vo Vrbovom a v Prešove. V rokoch 1931 – 1945 pôsobil ako farár v Lubine, kde sa popri bohatej duchovnej činnosti podieľal i na rozvoji česko-slovenskej vzájomnosti, organizovaní osláv na Javorine. Roku 1946 sa stal farárom v Martine, kde rozvinul bohatú vnútromisijsnú a nábožensko-výchovnú prácu a postaral sa o opravu chrámu. Počas štúdií pracoval v študentských spolkoch, predsedal spolku teológov „J. M. Hurban“ (1929–1930). Kázaval v Bratislave, ale i vo Viedni, v Brne a v Prahe. Po celý život udržiaval intenzívne styky s českými duchovnými. Ako účastník protifašistického odboja bol na jeseň 1944 zatknutý a väznený gestapom. Počas komunistického režimu bol viackrát napadnutý cirkevnou vrchnosťou a musel sa zodpovedať za obsah modlitieb a kázni (napr. za kážeň na pohrebe spisovateľa J. Barča-Ivana). Roku 1962 na základe „dôkazov“, ktoré zhromaždila Štátna bezpečnosť proti viac ako štyridsiatim evanjelickým evanjelickým farárom z vtedajšieho Stredoslovenského kraja v akcii IDEOLÓGOVIA, Ludovíta Vajdičku uväznili. Na základe falošných obvinení na Krajskom súde v Banskej Bystrici Ludovíta Vajdičku nezákonne odsúdili za podvratnú činnosť proti štátu na 12 mesiacov väzenia a zákaz vykonávať kňazskú činnosť. Po potvrdení rozsudku na Najvyššom súde v Prahe nastúpil r. 1963 výkon trestu do Valdíc, kde vážne ochorel a bol vo väzenskej nemocnici. Na Veľkonočný pondelok 1963 pri vnútornom krvácaní natoľko zoslabol, že už nejavil známky života. Službukonajúci väzenský lekár dal príkaz, aby ho zanesli do márnice. Mladý lekár, ktorý ho pri výkone služby vystriedal, zistil, že žije. Energický zásah pomohol udržať Ludovíta Vajdičku pri živote. Koncom augusta 1963 bol podmienene prepustený, prežil ťažké roky, za duchovnú službu sa mu dostalo nezaslúženej nevďačnosti, neraz hrubej bezohľadnosti, pracoval spočiatku na JRD, neskôr na geodézii v Martine. V r. 1969–1978 bol farárom v Jablňovciach, odkiaľ odišiel na dôchodok do rodiska v Pukaneci.

Počas duchovnej služby v Martine organizoval misijné programy a evanjelizačné týždne, vydával náboženské publikácie a prispieval do cirkevných časopisov. Prekladal náboženskú literatúru. V pozostalosti Ludovíta Vajdičku sa zachoval rukopis Z môjho životopisu, ktorý patrí k významným svedectvám o tom, ako sa komunistický režim vo svojom programe ateizácie spoločnosti usiloval rozložiť cirkev.

Sprevodca Bibliou
Pomôcka k objavovaniu pokladov
v Božom Slove

**Slovo božie nám nebolo dané,
aby pridalo na našej múdrosti,
ale aby premenilo náš život.**

Čo sa stalo na kríži ?

Biblia používa rôzne slová a ilustrácie, aby vysvetlia, čo sa stalo pri smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista. Tu je niekoľko z tých najdôležitejších:

a) **Obet'**- príklad z Chrámu:

Ježiš bol obetovaný za nás ako Baránok Boží

1 Kor 5:7 Ef 5:2 Žid 9:27n Zj 5:12n Ján 1:29

b) **Zmierenie** - príklad priateľstva/vzťahov:

Priateľstvo s Bohom je obnovené a nepriateľstvo je odstránené.

Rim 5:10 2 Kor 5:18-20 Kol 1:21 -22

c) **Vykúpenie (=Vyslobodenie)** - príklad z trhu s otrokmi:

Ježiš nás vyviedol (oslobodil nás) z otroctva hriechu a diabla

1 Kor 6:20 Ef 1:7 1 Pt 1:18n Zj 5:9 Mk 10:45

d) **Ospravedlnenie** - príklad zo súdu:

Sme vyhlásení za nevinných, pretože Ježiš zaplatil za nás výkupné

Rim 3:24 a 5:1,9 Gal 2:16 1 Kor 6:11 Iz 53:11

e) **Adopcia** - príklad z rodinného života:

Boh nás prijíma ako svoje deti kvôli Ježišovi

Rim 8:15-17 Gal 4:4-7 Ef 1:5

Oznamy o cirkevno – zborových podujatiach

- PO (2.4.)** 17:00 hod. Pôstny modlitebný večer (pôstne zamyslenia) – Zborový dom
- UT (3.4.)** 17:00 hod. Pôstny modlitebný večer – Zborový dom
- ST (4.4.)** 17:00 hod. Pôstny modlitebný večer – Zborový dom
- ŠT (5.4.)** 17:00 hod. Večera Pánova – Boží chrám
- PI (6.4.)** 8:45 hod. Večera Pánova – Boží chrám
9:30 hod. Služby Božie – Veľký piatok – Boží chrám
- NE (8.4.)** 9:30 hod. Služby Božie – 1.sl. veľkonočná – Boží chrám
- PO (9.4.)** 9:30 hod. Služby Božie – 2.sl. veľkonočná – Boží chrám
- ŠT (17.4.)** 17:00 hod. Služby Božie – Vstúpenie Krista Pána – Boží chrám

---

ŠT Náboženstvo podľa rozvrhu ZŠ

PI 16:00 hod. Konfirmačná príprava – Zborový dom
17:00 hod. Stretnutie dorastu – Zborový dom

NE 9:30 hod. Hlavné služby Božie – Chrám Boží
11:00 hod. Detské služby Božie – Zborový dom
15:30 hod. Biblická hodina – Zborový dom
17:00 hod. Stretnutie spevokolu – Zborový dom

Stretnutia manželských párov – Podľa dohovoru (info na Farskom úrade)

Myšlienka na záver.

Boh, ktorý je Láska, je v prvom rade a predovšetkým Svetlo. Preto treba vopred vylúčiť sentimentálne predstavy o Jeho láske ako o povolnej a blahovoľnej súcitnosti, ktorú možno oddeliť od etických noriem. Božia láska je svätá láska. Boh, ktorý zvestoval Ježiša, nie je ľahostajný k morálnym normám, ale je to Boh, ktorý miluje spravodlivosť a nenávidí nepravosť. Boh, ktorý od svojich detí očakáva, že budú dokonalé, ako je dokonalý ich Otec na nebesiach (Mt 5:48). Neprijme nikoho, nech by bol akokoľvek pravoverný, kto sa vo svojom živote neusiluje o svätosť. A tých, čo prijme, vystaví drastickej disciplíne, aby mohli dosiahnuť, čo hľadajú.

James I. Parker, Poznanie Boha, str.106

Pozn.red.: pozri tiež Žid 12:6–11

Vydáva: Evanjelický a.v. cirkevný zbor v Pukanci, Záhradná 15, 935 05 Pukanec,
tel.:036 6393162, 0915432341 pre vlastnú potrebu. Reg.č.: J-2003/02199
Príspevky doručte na adresu farského úradu, alebo zasielajte na e-mail: ecavpukanec@atlas.sk
Redakčná rada: Mgr.Vladimír Kunovský, Ján Brnák, Jana Rievajová,
Lenka Luptáková, Ján Čalovka ml.
www.pukanecav.szm.sk